

ξηχωνοντας και θαβοντας μαζι
κοκκαλα και κιτρινισμενες συνηθειες.

ΜΟΥΣΚΕΜΕΝΟΙ ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ

Οπως τοτε
που κατεβαιναν τα σκαλια
μιλουσαν για ηφαιστεια
και φοινικικες γραφες
αυτος περασε
κανοντας τσουληθρα στην κουπαστη.
Αγγιξε τις αμφιβολιες
που αφηναν τα διαφανα φτερα
και χορευε τα βηματα του γαμου
στην ακρη της λιμνης
ξενος αναμεσα
σε μουσκεμενους Βαβυλωνιους.
Πονεσε
ενας Βαβυλωνιος ανασαινει
σ ερημους διαδρομους.
Κι ηταν βολικα' μερικες φορες
ο θολος
τα χρυσα ψηφιδωτα
τα παραθυρα
οι γραφες
οι τσουληθρες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΚΑΡΟΥΜΠΑΣ

ΦΟΒΟΣ Η ΛΥΠΗ Η ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ

Ειμαι μικρος
Πολυ μικρος (νηπιο σχεδον)
Κι αταξιδευτος στη γαλαζια θαλασσα'
Και δεν οριζω τη γλωσσα μου
Μητε τη ρυτιδωμενη κοιλια
Του πανεξυπνου ελεφαντα

Μητε τ αηδονια
 Που ξελαρυγγιαζονται καθε νυχτα
 Στο ανοιχτο παραθυρο μου
 Μητε τις μυτερες κορφες των βουνων

Ειμαι μικρος
 Πολυ μικρος (νηπιο σχεδον)
 Και δεν οριζω τιποτα
 ΤΙΠΟΤΑ

Σ Π Ο Υ Δ Η

Φοβαμαι τη νυχτα
 Και γι αυτο παντα με προσωπο
 Σα γραμματοσημο κολημμενο στο τζαμι
 Παιζω με την ανασα μου.

Μ Ε Λ Α Γ Χ Ο Λ Ι Α

Νυχτωνει η ξημερωνει· κανεις δεν ξερει.
 Μοναχα που φυσαι· ολοενα φυσαι.
 Γέρνουν οι αμυγδαλιες· γέρνουν
 Τα λογια· γέρνουν οι πρασινες πιπεριες
 Ω εγνοιες μικρες και σκονη
 Τι θα πειτε
 Στο αγορι μπροστα
 Που χειρονομει σαν τον τρελλο
 Που ξυπναι μετα απο μια συντομη
 Νυχτα λογικης· στο κοριτσι που τη γλωσσα
 Βγαζει στα διερχομενα τραινα.
 Ω εγνοιες μικρες και σκονη
 Τι θα πειτε μπροστα σε τουτη δω τη λυπη.

ΜΑΙΡΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

8 Απριλιου 1983

Ηρθε η θεια-Μαιρη απ την Αθηνα. Χαρηκα πολυ. Ειναι
 η μικροτερη αδερφη της μητερας μου και τα πηγαινουμε πολυ